

РЕШЕНИЕ

№ 184

гр. Пазарджик, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: Димитър Чардаков

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
като разгледа докладваното от Димитър Чардаков Гражданско дело №
20235220102587 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са искиове по чл.79, ал.1, предл.1 вр. чл.327, ал.1 и чл.309а,
ал.1 ТЗ, вр. чл.101 ЗЗД.

Ищецът „ф“ ЕООД, ЕИК **, седалище и адрес на управление: гр. Я**,
твърди да е в трайни търговски отношения със „З***“ АД, ЕИК **, седалище и
адрес на управление: г**, произтичащи от сключени между тях договори за
търговска продажба на фолио. Твърди, че в изпълнение на същите е доставил
на купувача стоки на обща стойност 30012.58 лв. с вкл. ДДС, както следва:

На 04.07.2022г. – на стойност 12156.48лв., съгласно фактура и стокова
разписка № 4227 от 04.07.2022 г.;

На 29.09.2022г. - на стойност 4067.42лв., съгласно фактура и стокова
разписка № 4358 от 29.09.2022 г.;

На 22.11.2022г. - на стойност 4196.88лв., съгласно фактура и стокова
разписка № 4461 от 22.11.2022 г.;

На 12.01.2023г. - на стойност 9591.80лв., съгласно фактура и стокова
разписка № 4531 от 12.01.2023 г.;

Твърди, че стоките са приети от купувача без възражение, но цената не е

заплатена в уговорения срок. Поддържа, че ответникът „** ЕООД, ЕИК **“, седалище и адрес на управление: гр. Б, обл. Пазарджик, ул. ** отговаря солидарно с купувача за изпълнението на това негово задължение въз основа на тристранно писмено споразумение, сключено между ответника и страните по договорите за продажба. Твърди, че в изпълнение на споразумението на 05.12.2022г. ответникът доброволно е заплатил частично 11500лв., с които е погасена част от задължението на купувача по първата фактура. Претендира от ответник /тъй като купувачът е обявен в несъстоятелност/ да му заплати останалата дължима цена в размер на 18512.58 лв., ведно със законната лихва за забава от подаването на исковата молба в съда на 13.07.2023г. до плащането, както и обезщетение за забава в размер на 1791.70 лв., представляващо законната лихва върху просрочените главници от датата на всяка фактури до 12.07.2023г., респ. до датата на частичното изпълнение – 05.12.2022г. Претендира и съдебни разноски в исковото и обезпечителното производство.

Ответникът не оспорва договорите за продажба и цената, но твърди, че не отговаря солидарно с купувача за нейното заплащане. Твърди, че споразумението за встъпване в дълг е нищожно поради липса на съгласие, тъй като е подписано и от трите страни /кредитора, длъжника и третото лице/, както и поради включеното в него условие кредиторът да търси изпълнение първо от длъжника и после от третото лице. Твърди, че условието не спазено, поради което не дължи изпълнение. Не оспорва да е платил част от цената на стоките, но не като солидарен длъжник, а в изпълнение на чужд дълг – този на купувача. Моли исковите да се отхвърлят и претендира разноски.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

По иска по чл. 79, ал.1, пр.1 вр. чл.327, ал.1 ТЗ:

Предявеният иск е за реално изпълнение на парично задължение по договор за продажба от встъпилия в дълга солидарен длъжник. Ето защо в тежест на ищеца е да докаже сключването на договора за продажба и договора за встъпване в дълг, както и предаване на стоките, предмет на продажбата.

При установяване на горното ответникът следва да докаже положителния факт на изпълнението.

При така разпределена доказателствена тежест съдът намира иска за основателен.

Сключването на договорите за продажба между ищеца и купувача „З**“ АД не се оспорва от ответника и се установява от представените от ищеца фактури, подписани и за двете страни по сделката. Предаването на стоката също е безспорно и се установява от стоковите разписки към фактурите, които също са двустранно подписани.

Представено е тристранно писмено споразумение между ищеца, купувача и ответника, с което ответникът се е задължил да отговаря солидарно с купувача за плащането на цената по договорите за продажба. Възражението на ответника за нищожност на споразумението е неоснователно. При служебната проверка на валидността не се констатираха пороци от вида на посочените в чл.26 ЗЗД. Изтъкнатият от ответника факт /подписване и от трите страни/ не засяга действителността на споразумението. Съгласно чл.101, изр. 2 ЗЗД, съгласението за встъпване в дълг между длъжника и третото лице може да бъде одобрено (подписано) и от кредитора, при което третото лице не може да се оттегли от задължението без съгласието на кредитора. Уговореното в споразумението условие, че кредиторът трябва да претендира цената първо от купувача и после от третото встъпващо лице не изключва отговорността на ответника, тъй като е твърде общо и не фиксира конкретен момент или наличие на формален отказ от изпълнение, след който възниква отговорността на солидарния длъжник. Затова уговорката следва да се тълкува с оглед на общото правило, че отговорността на третото встъпващо лице възниква от момента на встъпването, особено ако то е одобрено от кредитора – чл.101 ЗЗД.

От заключението на ССЧЕ е видно, че процесните фактури към „З**“ АД са отразени счетоводно от ищеца и са включени в дневника за продажба и справките по ЗДДС. Отразени са частични плащания по фактурите в общ размер на 10225.75 лв., направени от ответника „** ЕООД съответно на 05.12.2022г. – 8425.75 лв., на 21.02.2023г. – 1000 лв. и на 27.02.2023г. – 8000 лв. Непогасената част от дълга е 19786.83 лв. Сумата е отразена в счетоводството на купувача „З**“ АД като непогасено задължение към доставчик „ф“ ЕООД.

Установява се непогасено вземане на ищеца по процесните договори за

продажба, за чието изпълнение ответникът носи солидарна отговорност на основание чл.101 ЗЗД. Размерът на вземането е 19786.83 лв. Претенцията на ищеца е за 18512.58 лв., поради което главният иск следва да се уважи в предявения размер.

По иска по чл.309а, ал.1 ТЗ вр. чл.86 ЗЗД:

За основателността на иска в тежест на ищеца е да установи наличието на главен дълг и изпадането на ответника в забава. Първото условие е налице, доколкото съдът установи непогасено задължение по представените фактури. Падежът на фактурите е настъпил в срока по чл.303а, ал.3 ТЗ, тъй като между страните по договора не е уговорен срок за плащане.

Съгласно заключението на С ИЕ, размерът на законната лихва за забава от падежа до дата на исковата молба – 13.07.2023г. , възлиза на 1923.54 лв. Ищецът претендира обезщетение за забава в по-малък размер, поради което искът следва да се уважи в предявения размер от 1791.70 лв.

По разноските:

С оглед изхода от делото ответникът следва да заплати на ищеца съдебни разноси в настоящото производство и в производството за обезпечение на иска по ч. гр. д. №22/2023г. на ОС – Ямбол, които са в общ размер на 4602.17 лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ответника „** ЕООД, ЕИК **, седалище и адрес на управление: гр. б, обл. Пазарджик, ул. **, да заплати на ищеца „ф“ ЕООД, ЕИК **, седалище и адрес на управление: гр. Я**, сумата от 18512.58 лв. - цена на стоки по фактури № 4227 от 04.07.2022 г., № 4358 от 29.09.2022 г., № 4461 от 22.11.2022 г. и № 4531 от 12.01.2023 г. , ведно със законната лихва за забава от подаването на исковата молба в съда на 13.07.2023г. до плащането, както и сумата от 1791.70 лв. – обезщетение за забава от падежа до 12.07.2023г.

ОСЪЖДА „** ЕООД да заплати на „ф“ ЕООД съдебни разноси в размер на 4602.17 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Пазарджик в 2-седмичен срок от неговото връчване на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____